

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 455/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, Námestie SNP 17/29, Zvolen, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/31/2025 z 11. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu o zamietnutí jeho odvolania proti rozsudku okresného súdu, ktorým mu bol uložený trest podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého súd uloží trest zákazu činnosti na doživotie, ak páchatel'a odsudzuje za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený.

2. Okresný súd sťažovateľa uznal vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a vzhľadom na to, že sťažovateľ bol už dvakrát za rovnaký prečin uznaný vinným, podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona mu uložil na doživotie trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke. Proti tomu sa sťažovateľ odvolal s tým, že trest je neprimeraný. Poukázal na nález ústavného súdu (PL. ÚS 18/2020), podľa ktorého § 61 ods. 5 písm. b) Trestného zákona nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 ústavy. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením bolo jeho odvolanie zamietnuté s odôvodnením, že okresný súd tento trest musel uložiť a nálezom ústavného súdu bol vyslovený nesúladi iného ustanovenia Trestného zákona s ústavou.

3. Podľa sťažovateľa je nález ústavného súdu (PL. ÚS 18/2020), ktorý rozsiahlo opisuje, použiteľný i na jeho vec, keďže jemu uložený trest je neprimeraný a neľudský. Zdôrazňuje, že podmienčne nemožno upustiť od výkonu tohto trestu a ani ho nemožno zahradiť. Preto trest vykoná až smrťou. Tvrdí, že súd je štatistom, keďže má vopred daný trest, ktorý má uložiť, čo popiera individualizáciu a primeranosť trestu. Sťažovateľ uvádza, že uložený trest neprimerane zasahuje do jeho súkromného, rodinného a pracovného života, a odkazuje na ďalšie rozhodnutia ústavného súdu (PL. ÚS 22/06 a PL. ÚS 106/2011). Napokon odkazuje na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) o neprimeranosti obligatórneho doživotného trestu bez možnosti jeho skrátenia.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Pri námietke porušenia ústavných práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie možno preskúmať, či zákony neboli vyložené svojvoľne (arbitrárne), teda zjavne mylne (II. ÚS 348/08). V rozpore s týmito ústavnými právami sú len tie rozhodnutia, ktoré sú s ohľadom na preukázané skutočnosti extrémne nelogické (I. ÚS 301/06). O takýto stav ide aj vtedy, ak závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, by zásadne popreli účel a význam zákona (I. ÚS 88/07). Podľa ESLP rozhodnutie vnútroštátneho súdu je svojvoľné a tak narušajúce spravodlivosť konania, ak v ňom vyjadrené dôvody sú založené na zjavnej skutkovej alebo právnej chybe (Navalnyy a Ofitserov proti Rusku z 23. 2. 2016, sťažnosti č. 46632/13 a č. 28671/14, bod 119).

5. Sťažovateľ netvrdí a ani nemožno dospieť k tomu, že by sťažovateľovi uložený trest bol výsledkom zjavne mylného použitia § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Tak ako to vyjadril krajský súd, okresný súd nemal inú možnosť, ako sťažovateľovi uložiť doživotný trest zákazu činnosti. Uloženie doživotného trestu sťažovateľovi nie je následkom porušenia jeho ústavných práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, ale následkom podriadenia nesporných skutočností z pohľadu výkladu nesporného ustanovenia Trestného zákona. To vylučuje, že by uznesením krajského súdu mohlo dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv, a to aj napriek tomu, že o obdobnom ustanovení Trestného zákona, na základe ktorého bol sťažovateľovi tento trest uložený, ústavný súd rozhodol tak, že je v rozpore s inými ustanoveniami ústavy. Porušenie týchto iných ústavných práv sťažovateľ nenamieta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. augusta 2025

Robert Šorl
predseda senátu